پس بر چه چیزی با شما بیعت کنیم؟ فرمود: «عَلَى أَنْ تَعْبُدُوا اللهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَالصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ، وَتُطِيعُوا -وَأَسَرَّ كَلِمَةً خَفِيَّةً- وَلَا تَسْأَلُوا النَّاسَ شَيْئًا»: «بر اینکه الله را عبادت کنید و چیزی را به او شریک نیاورید و بر نمازهای پنج‌گانه و اینکه اطاعت کنید - و چیزی را زمزمه کرد - و اینکه از مردم چیزی طلب نکنید

از ابومسلم خَولانی روایت است که گفت: آن حَبیب امین که به نزد من محبوب و نزد من امانتدار است، یعنی عوف بن مالک اَشجَعی ـ رضی الله عنه ـ مرا حدیث گفت که: ما نه یا هشت یا هفت نفر نزد رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ بودیم، پس فرمود: «أَلَا تُبَايِعُونَ رَسُولَ اللهِ؟»: «آیا با رسول الله بیعت نمی‌کنید؟» و ما تازه با پیامبر بیعت کرده بودیم؛ پس گفتیم: یا رسول الله، ما با شما بیعت کردیم؛ سپس [دوباره] فرمود: «أَلَا تُبَايِعُونَ رَسُولَ اللهِ؟» پس گفتیم: یا رسول الله، ما با شما بیعت کرده‌ایم؛ سپس فرمود: «أَلَا تُبَايِعُونَ رَسُولَ اللهِ؟»: «آیا با رسول الله بیعت نمی‌کنید؟» پس دستان‌مان را [برای بیعت] جلو آوردیم و گفتیم: ای رسول الله، با شما بیعت کرده‌ایم. پس بر چه چیزی با شما بیعت کنیم؟ فرمود: «عَلَى أَنْ تَعْبُدُوا اللهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَالصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ، وَتُطِيعُوا -وَأَسَرَّ كَلِمَةً خَفِيَّةً- وَلَا تَسْأَلُوا النَّاسَ شَيْئًا»: «بر اینکه الله را عبادت کنید و چیزی را به او شریک نیاورید و بر نمازهای پنج‌گانه و اینکه اطاعت کنید - و چیزی را زمزمه کرد - و اینکه از مردم چیزی طلب نکنید» پس برخی از آن جمع را می‌دیدم که تازیانه‌اش از دست او می‌افتاد و از کسی درخواست نمی‌کرد که آن را به دست او بدهد.

[صحیح است] [به روایت مسلم]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در جمع تعدادی از صحابه بود، پس سه بار از آنان خواست که با او بیعت کنند و بر پای‌بندی بر چند امر با ایشان عهد ببندند: نخست: عبادت الله با گردن نهادن به اوامر او و دوری از آنچه نهی کرده است و اینکه با او چیزی را شریک نیاورند. دوم: برپا داشتن نمازهای فرض پنج‌گانه در شبانه‌روز. سوم: شنیدن و اطاعت کردن در امور معروف از کسی که ولی امر مسلمانان است. چهارم: درخواست همهٔ نیازهای‌شان از الله و درخواست نکردن چیزی از مردم. پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ هنگام بیان این امر صدایش را پایین آورد. و صحابه ـ رضی الله عنهم ـ بیعت‌شان را عملی کردند تا جایی که راوی حدیث می‌گوید: برخی از آن صحابه را دیدم که چون تازیانهٔ یکی از آنان بر زمین می‌افتاد، از کسی نمی‌خواست که آن را به او بدهد، بلکه خود از مرکب پیاده می‌شد و آن را برمی‌داشت.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4176